

Hb. förs den 30 November.

Professorn Dr. har
jag sluppit
och attalen
med, gjord
där.

Är i närheten
och på en gång.

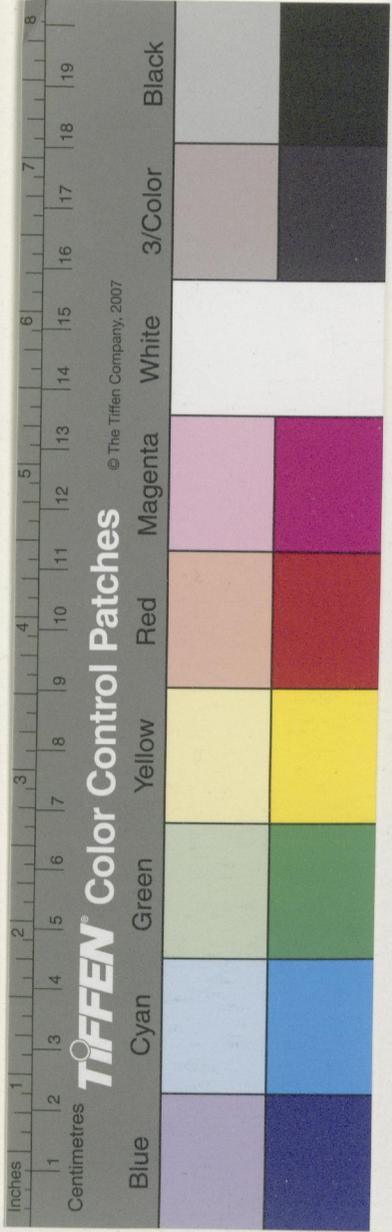
+ jag och backen
går i morgon.
Nu är vi i mitt
sja, skriv till mig.

Min egen, älskade Emetie!

Jag skall försöka gå att en stund
prata med dig käraste syster!
churl jag tror att det ej blir
så mycket i dag, emedan mitt
hufvud ^{som ditt} är så tungt och oklart,
så har det varit ofta denna
sednare tid.

Tack älskade Emetie för ditt brev
och för ert vänliga inbjudning
att äta igen komnad och fira
julen hos er! tusendfalt hjert-
ligt tacksägelse! sända vi ert
derföre, men putet tror jag att
det nu är kan ske. Det är
nu så, att jag som är så eld ynk-
lig och skral i blod, tycker att
det är bäst och det rättaste att

Ena ett tagar mig som jag har
bortt i framtiden eller i mitt
huvud för mig själv. Är i närheten
nu och minne till och med i närheten
nu och minne till och med i närheten

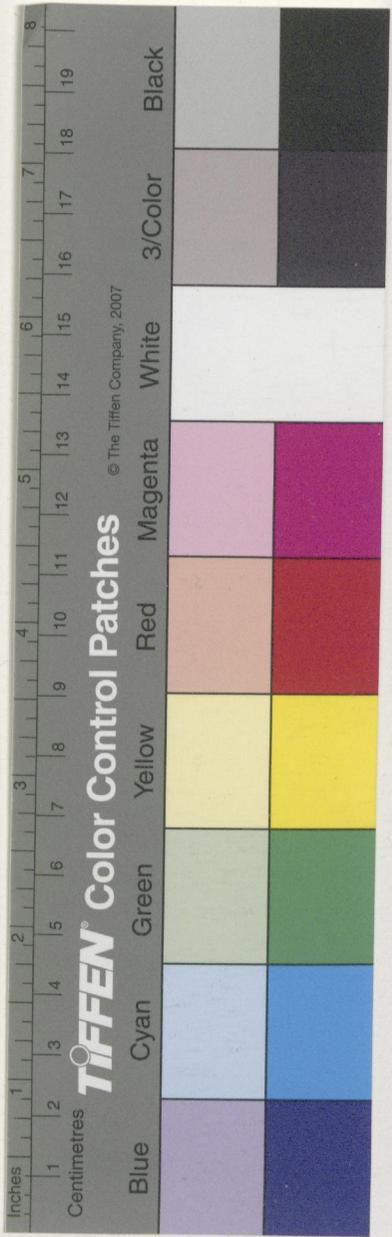

och det är mig som skriver detta. — Det är något som jag vill säga till dig och till alla de andra som äro här. — Jag vill säga till dig att jag vill att du skall vara hemma, och ej farastäver och göra lända oro och besvär, ty jag är ena dagen bättre och den andra sämre; det är allt så osäkert med mig, och min sjuklighet. En tid tyckte jag att svindeln var som bättre, och mina ben äfven, och jag hade mera krafter, men sedan blev det som föret, sämre igen. Nätterna har varit bättre för mig, ^{annars} har ej haft så svår och stark svindel på länge, Gud vare lof! men på dagarna har jag haft oftare än förr. Sålides käraste syster, kunna vi ej komma, om jag ej blir varken ännu jag nu är. Och blir det ej stäldföre, så kan det ej heller komma i fråga, om jag också vore något bättre, ty jag vågar ej. —

Nog vet du våra syster huru

önskar att jag behöfver något att säga till dig och till alla de andra som äro här. — Jag vill säga till dig att jag vill att du skall vara hemma, och ej farastäver och göra lända oro och besvär, ty jag är ena dagen bättre och den andra sämre; det är allt så osäkert med mig, och min sjuklighet. En tid tyckte jag att svindeln var som bättre, och mina ben äfven, och jag hade mera krafter, men sedan blev det som föret, sämre igen. Nätterna har varit bättre för mig, ^{annars} har ej haft så svår och stark svindel på länge, Gud vare lof! men på dagarna har jag haft oftare än förr. Sålides käraste syster, kunna vi ej komma, om jag ej blir varken ännu jag nu är. Och blir det ej stäldföre, så kan det ej heller komma i fråga, om jag också vore något bättre, ty jag vågar ej. —

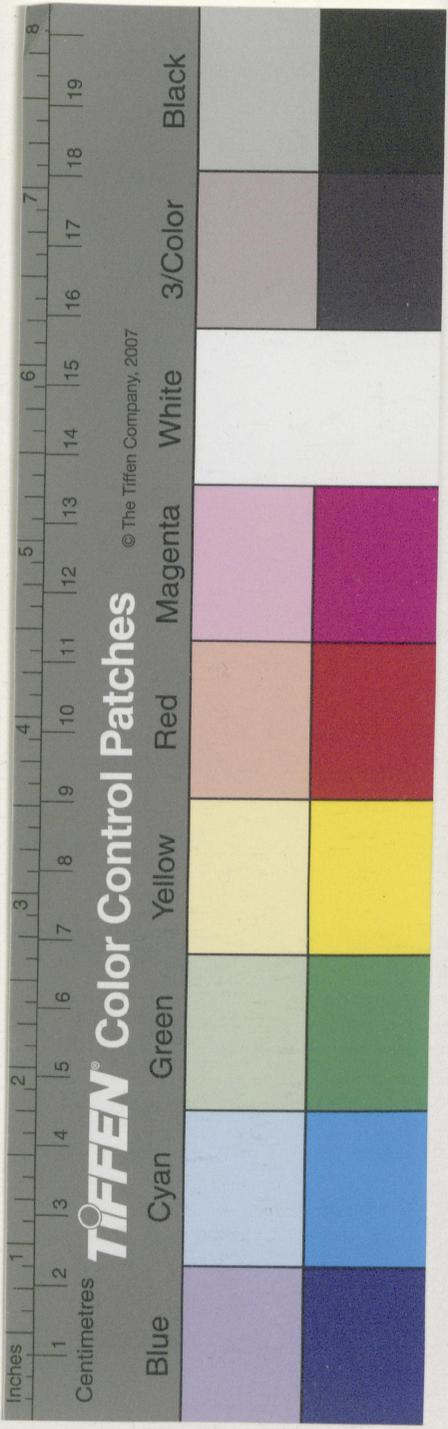
innerligt gerna vi skulle komma, och hvar ledsamt det blir att jag nu som föret få vara här, men det kan ju ej hjälpas. — Äfven för er skull, tycker jag det är borta, och det rättast att vi ej komma, ty jag har nu folk ändå när Nyburgs nu äro så många, mätte det bli för skild för så att de kunna komma, jag tycker hvad det skall bli för dem, och äfven för eder att få dem ^{alla} till er. Nog blir det väl för det litet oroligt och störande, men de mindsta barnen kunna ju hållas mest duggne, de ha ju dervit så stort sveing vinn. Rroligt är det ju alltid att se barn om julen, det är ej annars någon jul, tycker jag. — Gosarne d. har jag ej ^{nu} så mycket träffat, men då de enafton voro här, sade de att hemer blir tviligen här öfver jul, emedan han tänker att just till julen bli förelig kan chist, och

(30 nov.)

ej hinnes sig någon ylleklara, utan
 måste sutta på något smett ato köpa
 om hen helst viste hvad. Gerna
 ville Lina leta vaka om ^{nötlerna} ~~qvätta~~ ^{hannas}
 för att få ihop något, men jag tycker
 att hen ej får det, då hen sitter och
 skrifer mest hvar qvätta till och
 hängre, och har då suttit hela dagen ~~utan~~
 små uppköpt. Tre speltimmor har hen
 äfvon i veckan, ännu, och det äger till
 också. — I morse gick hon tilligång ut
 för att uträtta par små uppköp åt
 Lina, det är ju så märkt med dagsti-
 den att man har svårt att se i
 butikerna. — Du har väl hört om
 att Lina gifver sitt docksköp åt Elsa
 och Annielⁿ du för af med angåt det,
 och är nu uppsmälactt som Lina
 ville. "Vi tog ut dockor och kläder för
 att tvättas, och vet du det var ett
 sådant arbete med dem, först byte,
 och sedan strykning, som väckte flere
 dagar, Lina strök ^{ibland} (med). Loken var
 att reparera små brister i cleras

"Lina" omint att Lina skulde fara till Banga för att afbilda
 uppl. Månen och ge det för guld, men hon tyckte hon så små

hög till och den Eneste älskade varieté lilla vasen af fast
de dödsbarnen, fast de äro så antika. Det har ju

klädes, spetsar och annat, samt kunde
gag ^{da} ^{äfron} göra, stoppa dynorna och sy dem
ihop igen. Rosa var här på tre gånger
och hjälpte, äfron två Bochn erbjöd
sig kemna och kläda på, och så kom
Tilda med, och hjälpte äfron att
sy. Uti kom äfron hämdelse så ut
i det sista fick Emma nog hjälpa.
Tidam vätnades dockerna, den var
26 styck, stora och små, och vet du,
så gammalmodiga de voro, så var
det helt roligt att se dem sitta i
rad i soffan, och påminne oss
^{sa} om de gamla härtiderna, som
aldrig hemmes åter. Antel får lina
barn alla dockor, det blef för mycket
tilla Emma i Lappo, och Olla skola
äfron få af dem, Olla var hit för att
se dem, och blef då så förtjusad när
hon såg så mycket klädes för barn.
Men det är så med Olla, att hon ej har
ro att leka, och snart är den förtjus-
ningen förbi. Några dockor tänker
Emma hålla sytt till vidare.

